

ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΜΑΤΑ

1974
στο Σπύρο Σαγιαδινό

1

Μέρα νύχτα στην ανάσα
ώρες στο περπάτημα
και πάντα εγώ,
γιατί;

2

Χρυσάφι μου κι ασημικό
και σκεύος του σπιτιού μου ατίμητο
για το φαγί για το πιστί και για το λούσιμο
εικόνα και μαχαίρι μου
παλιό σκαμνί,
πότε άρχισε, πότε τελειώνει αυτή η ζωή;

3

Ήλιος θάλασσα
και το κορμί μου περνάει
στιγμές αράδα,
ήλιος αέρας θάλασσα
κολυμπάω.

4

Πού να σε πάω με τα χέρια
τι να κάνω στον κόσμο
τις γραμμές σου τις ματιές σου τα λογάκια σου
τι να σου κάνω ολόκληρος ολόκληρή μου,
και τριανταφυλλένια μου,
τι να σε κάνω,
μύρο μου,
τι να κάνω.

5

Το δρόμο που πέρασα
περπατάς

στη θέση που έφαγα
κάθεσαι αργά
συνεχίζεις το ψωμί μου,
ανάστημα,
και τί ειμαι εγώ;

6

Τα πράσινα του σούρουπου
με γέμισαν καινούργιες λέξεις,
πότε θα μάθω τη γλώσσα σου;

7

Σ' όλο τον κόσμο αντρώνομαι
κι εσύ μου κοριτσώνεσαι.

8

Χέρι απλωμένο
με δάχτυλα του μαρμάρου
σ' ώρα καλή στη χαρά
χέρι μου που περιμένεις
— τα όλα!

9

Βουνά και κάμποι θάλασσες,
γυναικοστέναγμα
ο χρυσός ο βασιλόπουλος.

10

Εσύ από δω κείθε η θάλασσα,
η γυμνή η μεγάλη η γαλάζια
η ολάνοιχτη,
κι εγώ στη μέση και χρυσώνομαι.

11

Ο κάμπος ο κόσμος
η γυναίκα το φόρεμα,
πώς ταίριαξαν και μπλεχτήκαμε;

12

Ήλιος χόρτα ζώο
χέρια χρώματα υφάδι,
ο κόσμος κι η κατατομή μου,
έπρεπε να σταματήσει κάπου
το φόρεμα.

13

Κόκκινο μπλούζα
μαλλιά γέρνουν μένουν
χαριτωμένα,
κόκκινο στο κορμί
ως το ωραίο υφάδι
που ανοίγει για τα πόδια
για το χώμα χάμου
που μας σηκώνει,
κόκκινο κι υφαντό δικά σου,
α τι φτιάχνει ο κόσμος.

14

Μην ανοίξει
κι αν ανοίξει
φόρεμα είναι, νεροπούλα μου.

15

Κορίτσι και παίρνει φέρνει
απ' τον αέρα μαλλιά
σε δροσερά λαμπερά στήθη
γελούμενα
στην άπλα στην ανάσα στη γλύκα
τ' ουρανού του χεριού,
στήθη απ' τα μαλλιά
στήθη νάτα περιμένουν
φωνή.

16

Καλότυχα τα στήθη σου με τα μαλλιά
σαν πρωινά σα βραδινά βουνά
μ' όλη την άκρη ευγένεια τ' ουρανού

που έρχεται ορίζοντας
αργά πάνωθ' τους
και μένουν γδύνοντας τον καιρό
φωτάει νυχτώνει
καλοσυνεύει,
καλότυχα τα στήθη σου με τα μαλλιά
που σιγοτρέμουν.

17

Αργά ο ήλιος κόκκινος
πίσω απ' το βουνό
πέφτοντας
σ' άφησε γυμνή
στα χρώματα του σούρουπου
κι όλα τα φύλλα πρασίνισαν.

18

Γυμνό στο βράχο κορίτσι,
σκληρός σκληρός κόσμος
πλατύς ουρανός ουρανός,
πού γδύθηκες;

19

Τα γονατάκια σου ψηλά βουνά
τα μάτια μου πετούμενα
στον κόσμο σου.

20

Σε σπρώχνει ο ήλιος
σε παίρνει η θάλασσα
σε θέλω εγώ
και σ' έχει ο κόσμος,
τι άλλο;
αγκάλιασμα!

21

Στα όρη τα φουστάνια σου
στον κάμπο τα χωράφια σου
το σπίτι σου άσπρες κάμαρες

κι εδώ φαΐ κι εκεί πιετό
να φάω να χορτάσω
να πιω να ξεδιψάσω
ελιές τυρί
λάδι κρασί
ψωμί ψωμί ψωμί
νερό νερό νερό
να φάω να πιω
για πάντα.

22

Σκάφτης στον κάμπο δίπλα στο νερό
βαρύς ταξιδευτής μακριά απ' την ξέρα
και στις κορφές να φεύγω ν' ανεβαίνω
δουλευτής αμέρωτος
να ιδρώνω τη ζωή μου
για την κάμαρά σου.

23

Μέρα τα μάτια μου τ' ανοίγεις
μέρα τα χείλη σου τα κλειώ,
εσύ λογάκια με γιομίζεις,
και σου τα δίνω εγώ νερό,
κι αν θα σου δείξω τη βουλή μου
θα 'σαι η αγάπη ή το κορμί μου;

24

Πόδια μαλλιά
στήθη κοιλιά
ωχ, εσύ μου τι είσαι,
χέρια μου του κόσμου
μάτια των εντός μου,
ολόκληρη.

25

Πουλιά τα μάτια σου, άνοιξέ τα
να μένουν να μένουν να με βλέπουν
ψωμοκαταλύτη νεροπότη
θανατοδρόμο
να μ' αλλάζουν να μ' απολάνε

καταλύτη πότη
και σπαθί σου.

26

Μεγάλη ώρα μεγάλα μάτια
μού 'φερεις να μπω
και δε μπορώ πού να κλειστώ
να χορταστώ
ν' αναπαυτώ
και να τελειώσω
καταλύτης — κι αρχινητής.

27

Μην ανοίγεις τα μάτια
μη τα χέρια μη τα πόδια
μην ανοίγεις εσύ,
θα κλείσει ο κόσμος
γύρο.

28

Λουλουδάκι του γιαλού
στο λιγούλη αέρα
μοναχούλι σου
μ' αέρινες ρίζες
πώς κρατιέσαι
μπροστά στη θάλασσα τη μεγάλη.

29

Κορίτσι μου τραγούδι μου
τραγούδι και λουλούδι μου
και χάραμα
μέρας καλής
γιορτιάτικης,
τινάξου δέντρο κι άνοιξε καρπός
στάξου στη γλώσσα μέλι
στα σκληρά μου στ' άσπρα δόντια
μυγδαλάκι.

30

Εσύ μήλα μηλόπουλα
κι εγώ χέρια χερόπουλα,
γλυκομηλιά.

31

Μοσκοκυπάρισσο έβαλα στην πόρτα σου,
μανούλα μου,
να σε μυρώνει ανάσασμα και δρόσο,
τρυφερούλα μου,
που όλο στα πόδια σου πηδάει η καρδούλα μου,
καρδούλα μου.

32

Τα δαχτυλίδια σου, δαχτυλιδένια, τα δαχτυλιδάκια σου
τα δαχτυλάκια σου
μ' αγγίζουνε με λαχταρίζουν με λυγίζουνε
κυπαρισσόδεντρο της άνοιξης.

33

Διχαλωτά κορμιά
κρασώνουνε τ' αμπέλι μου,
θα σας μεθύσω!

34

Νερό νεράκια
στήθη χεράκια
ποδαράκια,
πού κινήσατε
να πιω.

35

Ω σε πήρα με τα μάτια
μπήκα στους καρπούς στις ρίζες
σ' όλα τα δέντρα
ως τη νερομάνα,
ωραία γελάς.

36

Αν πέσει η νύχτα στο γιαλό,
σε κόσμο ποιο θα σ' έβρω εγώ,
πολύφυλλη,
κι αν χαθείς
σε ποια νεράκια θα βραχείς
γλυκά.

37

Αδερφούλα μου κορούλα μου νυφούλα μου
καρδούλα μου
νεροπηγή,
στάξου στιγμές
και θαλασώσου αιώνας
να βουτήξω να πνιγώ.

38

Αυτή η γυναίκα του νερού
αυτή η θαλασσινή
η μαλαματένια
γιόμισε τα βάθη μάτια
αντιφεγγίσματα
κι ανάσες,
αχ που ν' άδειαζε όλη η θάλασσα
και πού;

39

Μαλλιά μάτια μακριά μου
χέρια πέρα μου στήθη πίσω απ' το νερό
πόδια κινούμενα
κοιλιά βγαίνει απ' τον κόσμο
κάτι σου έξω απ' το χρόνο,
εσύ και γυμνή
χωρίς κόσμο και ιστορία
— έξω ολόγυμνη!

40

Αν σε παλέψει η θάλασσα
πώς θα σου παίξει τα μαλλιά, το φόρεμα

πώς θα σ' αφήσει ξάφνου μοναχή με το νερό
μονάχη με το σώμα σου
το σώμα σου να φεύγει στ' ανοιχτά
για έξω απ' τον κόσμο.

41

Πού πας στα βουνά
θαλασσογδυμένη
δίχως λόγια μουσική δική σου
χαμογελαστή του σύννεφου
του χορταριού που δε μπορεί να σ' ανεβεί
να δώσει νόημα στο άνοιγμα των ποδιών σου,
πού πας στα βουνά
θαλασσοβρεγμένη μου.

42

Μην περνάς το νερό,
θα πηδήξει.

43

Από τα χέρια σου νερό
να με γεμίσει ολόκληρον
βροχή.

44

Χέρια μακριά βγάνεις στη μέρα
και τα πόδια σου ψηλά
περνάνε τα νερά,
βασιλομάτα μου,
ποιος ποταμοθεός θα σε γεμίσει
γλυκοχάραμα;

45

Κορμί λυγές
στη λυγαριά σου μέση
μπρος απ' τον κόσμο
εμπατή
και τα νερά μεθύσανε
ποτάμι.

46

Φύγε κορμί στο δρόμο σου
πέσε σ' όλα τα βάθη
μέχρι το φως σου
άνοιξε όλη
να περάσει το νερό
να φύγει,
πεντασφράγιστη,
να φεύγει να περνάει
αχ γεφύρι μου.

47

Λουλούδισμα τραγούδισμα
πουλάκι και φτερούγισμα
για τη γλυκομηλιά
την αγκαλιά
τα μήλα
μες στα χίλια φύλλα,
και στη ρίζα μέλι
μυρωδικό.

48

Έλα βροχή
και δείρε με κορμί
λάσπη κι άντρα σκέπασέ με
βέργα και ψυχή κομματιάσε με
χίλια μύρια
κι ένωσέ με
όλη κι όλον βάφτισέ με
τώρα εδώ.

49

Βροχή βροχούλα κουβεντούλα μου
υγρή μοσχάτη και βασιλική
στο χώμα μου το σπιτικό,
καρδούλα μου της ζέστας,
κύλα βρέξε λάσπωσέ με
μίλησέ με κορμί
κι ανάσα αιώνια.

50

Κυπαρισσένια,
το νερό σε πήρε
ξύλο δροσερό και φύλλα πράσινα
κι όλη κυπαρισσόμηλα
κορμί ολόκληρο
στο κίνημα στο χρόνο του νερού
που κυλάει,
δαχτυλιδάτη μου,
παντού σου.

51

Ός τα χείλη σηκώνεις το νερό
και γέρνεις τα βλαστάρια
να τραφείς
γυναίκα της χρονιάς που γυρίζει.

52

Η μικρή η βεργούλα η πολύφυλλη
μπήκε σ' αέρα και σ' ανάσα
σε λαχτάρισμα
λουλούδισε
λουλούδι μου και μέλι μου
βεργούλα μες στ' αμπέλι μου
μυριστική κι όλη κρασί,
έλα και δείρε κόψε το ψωμί
να φάμε.

53

Αχ σιτάρια αχ τα στάχυα
της δουλειάς μου της σκυφτής,
κορμί σε τρέφει η θρέψη του ψωμιού
ορθό,
λαχταρισμένη,
τη χρονιά μου θα την κλείσω με καρβέλια.

54

Μέρα ανοίγει μέρα κλείνει

εσύ καρπός
στο φως στο σκοτάδι
γεμίζεις χυμούς την ώρα
σπόρους τις στιγμές,
δεν πρέπει να τραφώ;

55

Πήρες τους κάμπους τα βουνά
πήγες να βρεις τον κυρ βοριά
τον άνεμο
να σ' ανεμίσει
να σε γδύσει να σε ντύσει,
τριγωνάκι μου,
να σε δροσίσει
αεροστάλαγμα.

56

Ματιές τραδούδια χρώματα,
τριγωνοπούλα μου,
φουστanonτύματα κι ανεμοπαίγματα
κι ανεμοφούστανα,
ωχ καρδούλα μου πασκαλινή
βλαστάρι μου.

57

Στο 'να σου ρούχο τα χρυσά
στ' άλλο σου τ' ασημένια,
λαμπαδένια μου,
κι εδώ βαθαίνει μοσκοβόλημα,
καημέ,
κι εκεί δροσίζουν μήλα
αχ γλυκόμηλα λαχταριστά
μες στα μεταξωτά και στα στολίδια σου
στα γλυκοκουδουνίσματά σου
που σκορπάνε τον καιρό,
αχ το τρίγωνο το γιορτερό
το τριγωνάκι σου
που ανοίγει τη χρονιά
— στο 'να σου ρούχο τα χρυσά
στ' άλλο σου τ' ασημένια,
διαμαντένια μου.

58

Γλυκός θα χτίσω σπίτι
με χρυσό κλειδί
κι ασημοκουδουνάκι
να το γεμίζεις πασκαλιά
με το γλυκό σου τρίγωνο,
δαχτυλιδένια μου,
το τριγωνάκι.

59

Χρυσπούλα ασημοπούλα
κορμποπούλα μου βασιλική,
γλυκοτραγούδα
τρίγωνο και τριγωνάκι
τριγωνόπουλο.

60

Τίναξε τα μαλλιά
χτύπα το πόδι
κι άνοιξε
στα δυο.

61

Βασιλικά μοσκοβολάς,
βασιλικά μου πασκαλόκορμη,
βασιλικά με παίζεις
και βασίλεψα.